

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 17. De amore Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Aprilis

Patientia autem probationem operatur:
probatio spem; spes autem non confundit.
Rom 5. v. 5.

Ignis apponitur, palea uritur, aurum
probatur. *S. Aug.*

DIES XVII.

De Amore Dei.

I.

Quemadmodum bonum necessario a-
mamus, sic imperare nobis non pos-
sumus, quin amemus eos, qui bonum no-
bis faciunt. Quî igitur fieri potest, ut
Deum non amemus, qui tot, tantisque bo-
nis nos cumulat? ea quidem acceptare,
fruique, nec tamen ea comprehendere,
& numerare valemus. Necessarium fo-
ret, Creaturarum inire numerum; quarum
nulla invenitur, quæ nostrâ causâ facta
non sit; &, quod consequens est, in no-
stram non cedat utilitatem, eaque re ad
Deum amandum nos obliget. Cœlum,
& terra; mi Deus, omnesque Creaturæ ipsæ
contentæ, teste S. Augustino, indefinen-
ter mihi clamant, quod te amare teneat.
Sed proh dolor! ad omnes has voces
surdus sum; necessarium foret, omnia vitæ

na

nostræ numerare momenta, cuius nec unicum est, quod non plurimis, iisque magnis beneficijs sit insignitum. Necessarium foret, numerare omnia vitæ Iesu Christi momenta, omnes spiritûs, & cordis divini motus, cum nullus eorum nobis consecratus non fuerit. Quantû hoc amoris prodigium! sed vix non majus potentiæ diabolicæ, & meæ malitiæ prodigium est, quod hoc meum cor in medio tot beneficiorum, quæ totidem carbones ad id inflammandum esse deberent, nihilominus maneat glaciatum.

II. Hæc beneficia non minùs ob magnitudinem, quàm multitudinem suam consideratione digna sunt. Metiri 1. ea merentur è dignitate illius, qui ea exhibet; nil enim eorum, quæ à Deo tanto proficiuntur, vile est. 2. è vilitate illius, cui ea obtingunt, qui homo est. Et quid est homo? sceleratum nihil. 3. ex amore, quo ea exhibet, nimirum infinito. 4. ex adjuncta eis agendi ratione omnis cupiditatis immuni: quid enim Deus à nobis expectare potest, præter id, quod ab ipso accepimus? 5. è natura ipsorummet beneficiorum; quorum complura sunt immensa; veluti, cum Pater proprium Filium nobis donavit in Incarnatione, & Filius seipsum

Aprilis.

nobis donat in sanctissima Eucharistia. Pater, & Filius nobis donant Spiritum sanctum. 6. è termino, quò ea collimant, qui non est minùs quid, quàm ipsius Dei possessio. Beneficia infinita amorem infinitum mererentur; cùm verò amoris immensi capaces non simus, donemus Deo amorem saltem talem, qui terminis non circumscribatur. Ah! panis frustum, quod cani obijcitur, eum beneficij certissimè reddit memorem. Et beneficia Dei innumera juxta, ac immensa amorem nostrum necdum merita sint? grata beneficij recordatio bestiae alicujus olim nobis ingratum nostrum animum exprobrabit, & condemnabit.

III. Quid retribuere tibi possum, mi Domine, pro tot beneficijs, quæ à te accipis? Si afferre tibi possem omnia Mundi bona, quid tibi afferrem, nisi ea, quæ à te mihi concessa sunt, & jam antè fuere tua? si me tibi donarem cum omnibus meis bonis, tantùm abest, ut omnibus, quæ tibi debeo, me expedirem, ut novam potiùs contraherem obligationem, cùm desiderium habere, se totum tibi donandi, idem sit, ac multum à te accipere. Nihil est præter amorem meum, quo tibi satisfacere queam. Verùm, proh dolor! hunc amorem dona-

re

et tibi non possum sine te, & auxilio gratiæ Aprilis
 ruæ; nec gratum denique animum testari,
 nisi novo accepto beneficio, vel potius
 omnium beneficiorum maximo; quia si-
 ne hoc omnia alia beneficia non solum in-
 utilia mihi, sed & noxia forent, ad nihil
 quippe mihi servitura, quàm, ut ingrati
 animi mei vitium clariùs proderem, meque
 excusatione minùs dignum redderem.
 Lubens me abdicò, Domine, omnibus a-
 lijs bonis, modò illud mihi impertieris :
 id enim ubi impetravero, dives sum satis,
 quia etiam simul te possideo. Si verò te
 possideo, quid deesse mihi potest?

*Confundere, quòd continuò beneficia à Deo
 accipias, eique non nisi eorundem oblivionem
 rependas.*

Da Altissimo secundùm datum ejus.
Eccli. 35. v. 12.

Cælum, & terra, & omnia, quæ in eis
 sunt, ecce undique mihi dicunt, ut amem
 te, nec cessant dicere omnibus. *Aug. l. 10.
 Confess.*

DIES